

Bijna kerst

Alida Groeneveld

In een woning waar jongvolwassen cliënten met ernstig meervoudige beperkingen wonen, ga ik op bezoek voor een korte sfeerviering in de huiskamer, rond een thema of verhaal. Het is aan het einde van de dag, rond 19.00 uur. De bewoners hebben gegeten, de meesten zitten in de woonkamer en de begeleiding ruimt de laatste dingen in de keuken op. Ik ben er vaker geweest en ik voel mij altijd welkom.

Het is donker als ik kom aanrijden. Het zijn letterlijk de donkere dagen voor kerst. De bewoners herkennen mij, als ik met mijn tas vol spullen binnenkom. Ik kijk de kring rond: daar is Mieke, zij zit altijd bij het raam en kijkt schijnbaar uitdrukingsloos. Naast haar zit Arthur. 'Leuk, de klok!', roept hij als hij mij ziet. Abdul zegt niets, maar komt er wel altijd bij zitten. Bob zit al klaar en wiegt wat heen en weer. Het is altijd afwachten of Pieter komt, dat hangt van zijn stemming af. Ik maak kennis met de nieuwe bewoners die er sinds mijn laatste bezoek bij zijn gekomen. In totaal zijn we met zo'n acht cliënten en twee begeleiders.

Ik begin de viering altijd op dezelfde manier: met het aansteken van een kaars. Vervolgens ga ik bij iedereen langs met de klankschaal en heet ze allemaal persoonlijk welkom. Dit is de klok waar Arthur het over heeft. Heel kort, zolang de klank er is, is er even intens contact. Ik wijs naar de adventsster die voor het raam hangt en vertel dat het bijna kerst is. Ik zing een liedje dat bij deze tijd van het jaar past en vertel een verhaal over een meisje dat met haar oma het bos ingaat om takken voor de kerstkrans te zoeken.

Kerst is ook het verhaal van Jozef, Maria en het kindje Jezus in de stal. De figuren uit de kerststal gaan van hand tot hand. De stoffen sterren met een belletje erin verstopt zijn ook leuk, zeker als je ermee schudt. Ik zing het liedje nog een keer. Achter mijn rug hoor ik zacht zingen. Pieter is ook gekomen en zit half achter mijn rug. Ik heb inmiddels geleerd dat ik hem geen aandacht moet geven. Ik herhaal het korte liedje nog een keer en Pieter zingt weer mee. Tot nu toe heb ik hem nog nooit iets horen zeggen of zingen.

Ik sluit af door opnieuw met de klankschaal langs alle aanwezigen te gaan. 'Fijn dat je er was, Mieke.' Wie wil, mag zelf de klankschaal aantikken. Iedereen is verrast door het geluid, zacht of juist heel hard. Met z'n allen blazen we de kaars uit. En zanger Pieter? Die is alweer vertrokken, naar zijn eigen kamer.

Drs. A. Groeneveld is geestelijk verzorger bij zorginstelling 's Heeren Loo en redactielid van dit tijdschrift. E-mail: alida.groeneveld@sheerenloo.nl.